

К 7/М 45

оама

120000868899

ЕСТИВАЛ

МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ

17 – 31 МАРТ '98

Русе, България

Ministry of Culture
Municipality of Rousse

XXXVIII INTERNATIONAL FESTIVAL
MARCH MUSIC DAYS

17 – 31 MARCH '98

Rousse, Bulgaria

Министерство на културата
Община – Русе

XXXVIII МЕЖДУНАРОДЕН ФЕСТИВАЛ
„МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ“ – РУСЕ
17 – 31 март '98

Регионална библиотека
"Любен Каравелов"

120000868899

КАМЕРЕН КОНЦЕРТ

Георги БАДЕВ

цигулка и Виола

Наоаки ФУКУИ

пиано, Япония

448309

29 март – неделя

Начало – **19 ч.**

Зала „Филхармония“

Програма

I.

**Лудвиг
Ван Бетовен**
(1770 – 1827)

- Соната за
цигулка и пиано
оп. 24, фа мажор,
„Пролетна“
(1800 – 1801)

– *Allegro*
– *Adagio molto espressivo*
– *Scherzo. Allegro molto*
– *Rondo.*
Allegro ma non troppo

Франц Шуберт
(1797 – 1828)

- Соната ла минор
„*Per Arpeggione*“
за Виола и пиано
(1800 – 1801)

– *Allegro moderato*
– *Adagio*
– *Allegretto*

II.

Йоханес Брамс
(1833 – 1897)

- Соната
оп. 120 № 2
за Виола и пиано
(1894)

– *Allegro amabile*
– *Appassionato,*
ma non troppo
– *Andante con moto*

Бетовен е автор на 10 сонати за цигулка и пиано, композирани в ранния и средния му творчески период. В голяма степен те показват еволюцията на камерно-инструменталния му стил – от сравнително скромните по мащаб сонатни цикли до психологически задълбочените и сложни по форма последни сонати. Опирайки се върху доброто познаване техническите възможности на инструментите (Бетовен е не само виртуозен пианист-импровизатор, а и много добър цигулар), той постига съвършено равновесие в съотношението между двете партии, натоварвайки ги с равноправни функции в изграждането на формата и развитието на драматургичната концепция.

В написаната през 1800 – 1801 г. **Соната № 5** господстват светли, лирични, мечтателни настроения. Близка до създадената по това време „Пасторална“ соната за пиано, тя сякаш пресъздава запечатани в съзнанието на твореца ярки, поетични природни картини и неслучайно носи името „Пролетна“. Ясният и светъл колорит на Първата част е постигнат чрез съчетаването на две необичайно пластични теми, а меките идилични тонове във Втората част – чрез свободно непринудено вариране на изложената в началото нежно-поетична мелодия. Излизайки от рамките на тричасния цикъл, Бетовен включва като Трета част Скерцо – пример за тънка и остроумна музикална шега. Характерът на финалното Rondo се определя от подвижния, танцуващ, изменящ се при всяко провеждане рефрен, чиято близост с характера на първата част създава единство в цикъла.

Сонатата на **Шуберт** „**Per Arpeggione**“ е единственият достигнал до днес пример за творба, написана от известен автор в оригинал за вече забравения лъков инструмент арпеджоне. Конструиран във Виена от Щауфе през 1823 г. и наречен още „любовна китара“, той просъществува малко в музикалната практика и творбите, написани за него, претърпяват редакции най-често за виолончело. Такъв е и случаят със Сонатата на Шуберт, създадена през ноември 1824 г. и изпълнена почти веднага във Виена от Винсент Шустер. Издадена е чак през 1871 г. във вариант за виола и виолончело. По-късно е направена и транскрипция за флейта, като оригиналната клавирна партитура се запазва. Сонатата звучи леко и приятно, като пъстра въртележка от вариации върху чести смени на разнообразни жанрови мотиви, песенност, танцувални елементи и динамични контрасти.

Интерес към камерните жанрове, обусловен до голяма степен от характерната му склонност към тънка художествена и образна детайлизация, **Брамс** проявява през целия си творчески път. Характеристиката на отделните му камерни опуси се обуславя от особеностите на стила в трите периода на творческия му път. Нещо повече – продуктивността на композитора в камерната музика нараства осезаемо в преломни моменти, когато Брамс усеща необходимостта от по-нататъшно развитие и усъвършенстване на композиционните си принципи. В края на живота си той създава преди всичко камерни творби, в които многообразието на образното съдържание се съчетава със зрелостта на майсторството, а засилената епична линия съжителства с лично субективната.

Последните си три камерни опуса Брамс композира в периода 1891 – 1895 г. В оригинал те са написани за кларинет – инструмент, който авторът за пръв път използва в камерните си съчинения. Въдъхновението идва от възхищението на Брамс към великолепно музичиране на кларинетиста Рихард Мюлфелд, в чието изпълнение са и премиерите на тези три опуса. Брамс най-вече се впечатлява от тембъра на инструмента, от пълнозвучната и задушевна интонация на **„меланхоличния певец на оркестъра, особено подходящ за сериозните настроения в творбите на един старец композитор“** (Брамс). Неслучайно именно с контекста на тембровото звучене е свързано означението за възможната замяна на кларинета с Виола. Двете сонати оп. 120 са последните камерни творби на Брамс. Написани през 1894 г., те прозвучават за пръв път през януари 1895 г. в Берлин. В тях впечатляват поразителното умение за използване всички възможности на инструмента, строгостта на звученето, съвършенството на формата и специфичният строеж на цикъла. Редът на частите във Втората соната е своеобразен. Тя започва с „Allegro amabile“, последвано от страстно развълнувана Втора част, напомняща скерцо, и завършва с „Andante con moto“ с вариации, сред които само предпоследната е написана в обичайното за финал темпо. Така в тази преимуществено бавна част Брамс „се прощава“ с жанра на вариациите, към който в течение на цялата си творческа дейност проявява особен пиетет.

Георги Багев е едно от най-ярките явления в българската цигулкова школа. Неговите задълбочени интерпретации на творби в обширен диапазон – от Бах, Вивалди, Моцарт, Бетовен, до Барток, Берг, Прокофиев, Стравински, К. Илиев, ИВ. Спасов и др. – чертаят кулминации в музикалния ни летопис като еталон за зряло майсторство и интерпретаторска култура. Завършва ДМА – при проф. Вл. Аврамов, а после специализира при Изак Щерн. Получава награди от международни конкурси в Брюксел („Краллица Елизабет“), Москва, Монреал. Свързан е с творчески контакти с дириженти като Д. Стернефелд, Ф. Андре, К. Мазур, Х. Чиж, О. Ленард, В. Гергиев, М. Ойкава, К. Илиев, Д. Петков и др. Бил е солист на оркестрите на Би Би Си – Манчестър, Московското радио, „Резиденти“ – Холандия, ФОК – Прага, „Хайдн“ – Италия, Национален оркестър – Париж, Белградска и Букурещка филхармонии, на множество наши симфонични и камерни състави. Изпълнителското му изкуство е познато в САЩ, Англия, Швейцария, Австрия, Русия, Мексико, Канада, Куба, Румъния, Полша, Чехия, Гърция, Сирия, Германия, Финландия, Япония. Реализирал е множество записи за наши и чужди компании. От две години е професор в „Мусашино академия“ – Токио, което съчетава с активна концертна дейност.

Наоаки Фукуи е роден в Токио през 1970 г. Започва да учи пиано на 4-годишна възраст.

През 1993 г. получава бакалавърска степен по икономика в Университета Кейо, а през 1995 г. става магистър по музика в Музикалната академия Мусашино. От 1993 г. свири с Калман Беркеш (кларинет), с когото са изнесли повече от 30 концерта в Япония и Унгария. През 1995 г. спечелва наградата Леонид Кройцер. През 1996 г. е поканен за солист на Филхармонията в Дьор и камерния оркестър „Менделсон“ в пролетния фестивал в Будапеща, като участва и в редица телевизионни и радиопрограми. През 1997 г. свири в Токио с оркестър „Унгарски виртуози“. Изнася концерти и със своя преподавател проф. Е. Туса (пиано), както и със З. Тибай (контрабас) и М. Наги (валдхорна). Започва да свири с проф. Георги Бадев от 1997 г. В момента е преподавател по пиано в Музикалната академия Мусашино.

Програмата подготви:
Мария ДУКАНОВА

Европейски съюз

European Union

• **Фотоизложба**

„ПАНОРАМА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ“

17 – 31 март, зала „Филхармония“ (фойе)

Какво точно представлява Европейската общност или Европейският съюз, както днес я наричаме? Как всъщност е създадена днешна Европа и как влияе тя на нашето ежедневие?

С изложбата се опитваме да отговорим на тези въпроси.

Изложбата представя европейските институции и основните им постижения и се стреми да разкрие богатството и разнообразието на европейските традиции и култура. Изтъкват се икономическите успехи и предимствата на еднородствието в търговските отношения с партньорите извън Европа.

Тази изложба гостува в Русе във връзка с проект **„ДЕН НА ЕВРОПА“**, който се осъществява от Община – Русе и партньори и се финансира от **ПРОГРАМА „ФАР“ – Проект BG 9409 „Информация за Европейското споразумение“**.

Основна цел на проекта е да информира обществеността за Европейския съюз и пътищата за евроинтеграцията на България.

Пълна информация за проекта, както и разнообразни материали за ЕС, могат да бъдат намерени в **ИНФОРМАЦИОННИЯ ЦЕНТЪР** на програма „Ден на Европа“.

**Община – Русе,
отдел „Култура“, ул. „Цариброд“ 3
(срещу Телевизионния център);
тел. и факс: 22 57 51.**

Европейски съюз

European Union

Британски съвет

British Council

Министерство на външните
работи на Австрия

Ministry of Foreign Affairs
of Austria

Европейски Културен Фонд
APEXchange

ECF – **APEXchange**

Клуб „Отворено общество“ – Русе

Open Society Club – Rousse

Център за изкуства „Сорос“ – София

Soros Centre for the Arts – Sofia